

מדינת ישראל משרד המשפטים

היחידה הממשלתית לחופש המידע הנחיות בדבר בקשות רוחב

המידע המבוקש

בהתאם להוראות חוק חופש המידע אבקש לבקש את המידע הבא הנוגע להתקשרויות המשרד עם ספקים שסומנו "רגישות", לשנים 2015 – היום, ובחלוקה לשנים:

1. פרטי כל התקשרות, בהתאם למפורסם בדוחות ההתקשרות הרבעוניים, וזאת למעט פרט המידע שסומן כרגיש (היינו, אם שם הספק הוא הרגיש או מטרת ההתקשרות, אזי את יתר פרטי המידע המופק בדוח).
2. העילה שבגינה הוחלט לסמן כל שורה כרגישה, בהתאם לסעיף 8 לנוהל;
3. במקרים שבהם המידע הרגיש הוא שם הספק – נבקש רישום חלופי שיאפשר זיהוי של ספקים חוזרים.

תאריך הבקשה
08/06/2017

הנחיית היחידה

כידוע, על פי [נוהל 10](#) של היחידה הממשלתית לחופש המידע בדבר פרסום התקשרויות הממשלה, יש לפרסם באופן רבעוני את המידע אודות התקשרויות הממשלה עם ספקים. חריג לכך הוא המצב שבו התקשרות מוגדרת כרגישה מאחת העילות הרלוונטיות בחוק חופש המידע ולכן איננה מוצגת במסגרת הדו"ח. כפי שקובע הנוהל, השימוש באופציה זו הוא חריג, שכן הנחת היסוד היא שבמרבית המקרים הרגישים ניתן לנסח את הפריט הרגיש באופן שינטרל את רגישותו ואז לפרסמו.

על רקע זה הוגשה הבקשה למידע המצ"ב לקבל נתונים אודות התקשרויות רגישות בנטרול הפריט הרגיש.

נדגיש, שבניגוד להנחת היסוד של המבקש, דו"ח ההתקשרויות רגישות שניתן להפיק מן המערכת (במרכ"ב שם הדו"ח הוא: "דוח לבקרת סימון הזמנות כרגישות") בנוי בצורה שונה באופן מסוים מן הדו"ח על ההתקשרויות המתפרסם לציבור, הן מן הבחינה שיש הבדלים בין הגדרת עמודות האקסל בשני הדו"חות והן בעובדה שסכום ההתקשרות בדו"ח ההתקשרויות הרגישות (בניגוד לדו"ח המפורסם) מופיע לפי ערכו ביום הפקת הדו"ח ולא לפי ערכו בסוף התקופה בגינה מופק הדו"ח. עובדה זו איננה נובעת מתקלה אלא מתכלית שונה של שתי הדו"חות שאין כאן המקום להרחיב אודותיה.

נדגיש, שבהתאם לסעיף 7(ה) לחוק חופש המידע, את המידע שלגביו ננחה להלן, יש למסור מתוך דו"ח ההתקשרויות הרגישות שניתן להפיק באופן רגיל מתוך המערכת ואין חובה לשנות את הדו"ח או להתאימו באופן מדויק לצורה שבה מופק דו"ח ההתקשרויות שמתפרסם. כמו כן, בנוגע להסתייגות האמורה אודות הסכומים שיופיעו בערכם ליום הפקת הדו"ח – יש להוסיף זאת כהערה לתשובה למידע.

משהוגשה הבקשה, יש לבחון אותה אפוא ככל בקשת חופש מידע בהתאם לסייגים הקבועים בחוק חופש המידע.

לגופו של עניין, דו"ח ההתקשרויות הרגישות כולל מידע רב, שחלק ניכר ממנו ניתן לחשוף תוך נטרול סיבת הרגישות, בין אם סיבת הרגישות היא שם הספק או מטרת ההתקשרות או נתון אחר. את הדו"ח יש לחשוף, אפוא, תוך השחרה אפקטיבית וספציפית של המידע הרגיש. כמובן, שיש להקפיד על כך שלא ניתן יהיה להסיק את מהות הפרט הרגיש מתוך שאר הנתונים שייחשפו. יצוין, שהרגישות יכולה גם לנבוע מעצם הידיעה על ההתקשרות גם אם לא מתכניו. עוד נציין שסיבת סיווג ההתקשרות כרגישה – איננה, ככלל, רגישה בעצמה. נדגיש, שאין חובה לעבד את הדו"ח אם בדרך של שינוי ניסוח הפריט הרגיש ואם בדרך של הקלדת מספר ספק חלופי כפי שהתבקש בבקשה למידע. עבודת ההשחרה הנדרשת היא ביחס לדו"ח הקיים בלבד.

נציין, שככלל, ישנו אינטרס ציבורי מובהק בידיעת היחס בין ההתקשרויות הרגילות שמפורסמות לבין ההתקשרויות הרגישות, הן מבחינת יחס סכומים והן מבחינת היחס בין מספר ההתקשרויות הרגילות לאלו הרגישות. בהיעדר נתונים אודות ההתקשרויות הרגישות, אין בידי הציבור כלים לדעת האם הממשלה מפרסמת את רוב ההתקשרויות או שמא מסתירה מידע רב, וממילא נפגע אמון הציבור דווקא במקום שבו פרסום ההתקשרויות אמור לחזק את אמון הציבור במערכת. עם זאת, מובן שאין אינטרס ציבורי זה גובר על עילות החיסיון שהחוק והנוהל בעקבותיו הכירו בהם.

ככל שמתעוררת סוגיה של הקצאת משאבים בלתי סבירה (והנחת היסוד היא שלא אמורה להתעורר סוגיה כזו לאור ההנחה שמספר ההתקשרויות הרגישות אמור להיות מיעוט קטן מבין ההתקשרויות), יש לבחון זאת לפי [נוהל הקצאת משאבים בלתי סבירה](#).